

syg, lam, blind el. lign. Man forventer ligeledes, at der i Tilfælde, hvor Personer, der allerede har Bopæl i det paagældende Byomraade, begærer sig anvist Værelse, finder et Skøn Sted over hvorvidt de Forhold, hvorunder den paagældende nu lever, er af en saadan Art, at det vil være rimeligt for ham at kræve sig Værelse anvist.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Indtægter ved Udlejning af Værelser i Henhold til Loven bør betragtes som skattepligtig Indkomst, har været drøftet i Udvalget, og Ministeren har givet Tilsagn om, at han vil *forhandle med Finansministeren om Muligheden for, at Ligningsmyndighederne instrueres om, at der ved Opførelse af skattepligtig Indkomst bortses fra Indtægt ved Udlejning af Værelser, for saa vidt Udlejningen ikke er af erhvervsmæssig Karakter*“.

Ved Lovforslagets 2. Behandling udtalte *Ordføreren* (Elgaard) angaaende *Værelseafgiften*:

„Efter Forslaget var Princippet det, at Lejlighedsindehaveren efter Anvisningen blev pligtig at betale Afgift af samtlige udlejningspligtige Værelser i Lejligheden, uanset om der kun var anvist ham een værelsesøgende. Dette er nu ændret saaledes, at der principielt *kun betales Afgift for det eller de Værelser, som er forlangt udlejet af Udvalget*. Er der tre udlejningspligtige Værelser eller derover i Lejligheden, forhøjes Afgiften imidlertid i Hovedstadsomraadet til 80 Kr. og i de andre Byomraader til 70 Kr. Rettes der paa ny Henvendelse fra Boliganvisningsudvalget, forhøjes Afgiften til henholdsvis 120 og 105 Kr. Lejlighedens Indehaver kan altsaa ikke, naar Udvalget paany henvender sig til ham, henvise til, at han allerede betaler en Afgift af en saadan Størrelse, at han har købt to Værelser fri for Udlejning.

Denne *Graduering af Afgiften for de større Lejligheder* skyldes, at man paa den ene Side har fundet det urimeligt, om der skulde betales Afgift af samtlige udlejningspligtige Værelser, saa snart der bare blev anvist een værelsesøgende, og paa den anden Side har ment det nødvendigt at gøre det dyrere for Indehaveren af de største Lejligheder at afvise de værelsesøgende, idet man i modsat Fald maatte befrygte, at det i Praksis vilde blive de mindste af Lejlighederne med overtallige Værelser, som først blev belagt med værelsesøgende.“

Uden for Betænkningen stillede *Ragnhild Andersen* (D. K.) *principielt* et Ændringsforslag, hvorefter Lovforslaget skulde affattes i Overensstemmelse med Ungdomskommissionens Forslag, saaledes som man tidligere fra kommunistisk Side havde foreslaaet det i et særligt Lovforslag (se Side 694). *Subsidiært* stillede Ragnhild Andersen Ændringsforslag, hvorefter Boligministerens oprindelige Forslag skulde opretholdes, dog saa-